

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a által képviselt felperesnek a által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Reviczky u. 5.) alperes ellen, média ügyben a Fővárosi Bíróság 2007. évi március hó 20. napján kelt 20.K.33.651/2006/9. számú ítélete ellen a felperes által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### I n d o k o l á s

Az alperes a 1254/2006. (VI. 7.) számú határozatával megállapította, hogy a felperesi műsorszolgáltató 2006. február 8. napján megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 5/B.§-ának (3) bekezdésében és az Rttv. 5/C.§-ának (2) bekezdésében foglaltakat, valamint 2006. február 7. és 8. napján megsértette az Rttv. 5/A.§-ának (2) bekezdésében foglaltakat, ezért a műsorszolgáltatási jogosultságának gyakorlását 30 perc időtartamra felfüggesztette. Indokolása szerint a 2006. február sugárzott című műsorszámot 12 éven aluliak számára nagykorú felügyelet mellett ajánlott minősítéssel látta el, holott a párkapcsolat és családi konfliktusok taglalása sérti a

kiskorúak személyiségi fejlődését. A szexuális életről való beszámolás, a vádaskodás, erőszakoskodás kapott kiemelt hangsúlyt, nem a 16 év alatti fiatalok értelmi, és érzelmi fejlettségének megfelelő módon kezelte a kényes témát, nem felelt meg a II. kategória szempontjainak, műsorelőzetesét sem nem közvetíthette volna 21 óra előtt.

A felperes keresetében a jogsértés elkövetését vitatva, az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte, vagy amennyiben a bíróság a jogalap tekintetében nem osztaná álláspontját, úgy a szankció megváltoztatását, mértékének mérséklését, avagy a műsorszolgáltatási jogosultság felfüggesztése helyett az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés a/ pontja szerinti szankció alkalmazását kérte.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a perbeli műsorszám jogszabálysértően lett a II. kategóriába sorolva III. kategória helyett, és az előzetesét sem lehetett volna sugározni a II. kategóriájú műsorok idején. Az alperesi szankcióválasztást és annak mértékét megfelelőnek tartotta. Osztotta azt az alperesi álláspontot, hogy a műsorban több alkalommal történtek utalások durva, fizikai erőszakra, illetve ezzel történő fenyegetésre, és túlzott, verbális részletességgel jelent meg a brutális bántalmazás több módszere, mely részeket a műsorszerkesztők akár kivághattak volna, nem élő adásról lévén szó. A szélsőséges, a társadalmi konszenzus megbontására alkalmas nézetek, egyéb deviáns magatartások, szexuális párkapcsolat részletezése, az alkohol fokozott mértékű fogyasztása, a családi konfliktusok brutális, erőszakos módon történő megoldásainak ismertetése az elsőfokú bíróság álláspontja szerint károsan befolyásolhatja a kiskorúak egészséges fejlődését.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében a felperes kereseti kérelmének megfelelően az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte. Fenntartotta azon álláspontját, hogy a kifogásolt műsor az Rttv. rendelkezésének megfelelően került közzétételre a II. kategóriába sorolandó műsorszámként. Megjegyezte, hogy a vendégei olyan emberek, akiknek az adott téma kapcsán mondanivalójuk van, mely esetenként eltér a társadalmi konvencióktól, de nem jelenti azt, hogy ez által a kiskorúak személyiségfejlődésének negatív befolyásolására sor kerülne. A műsorok a társadalom polarizáltságát, sokszínűségét mutatják be, és nem csak a legszigorúbb társadalmi konvencióknak megfeleltethető véleményeknek adnak teret. A műsornak műfaji jellegzetessége alkalmas arra, hogy az érzékenyebb témákat, esetlegesen devianciákat a nézők elé tárja, a szólás és a véleménynyilvánítás szabadságára tekintettel helye kell legyen a magyar elektronikus médiumokban is. A műfaji sajátosság inkább pozitívként értékelhető, a témák az érintettek általi közvetlen megvitatására nyújt lehetőséget, míg a műsorvezető folyamatosan az egyes szereplők kifogásolható megnyilvánulásait tompítani, törekedett és igyekezett a beszélgetéseket mederben tartani. Álláspontja szerint a mai gyerekek nem a televízió műsoraiban találkoznak először a kérdéses műsorszámokban felvetett témákkal, problémákkal, és mivel nem minden esetben érthetik, ezért került a II. kategóriába sorolásra. A műsor sugárzási időpontja alkalmas arra, hogy azt a kiskorúak felnőtt társaságában tekintsék meg, a műsor

típusából kifolyólag a szereplő személyekkel való azonosulási igény kérdése nem merülhet fel, egyedi esetek kerültek bemutatásra, saját életük tapasztalatairól konkrét szereplők beszéltek, megnyilvánulásaik nem általánosíthatók, üzenetértékkel sem bírnak. A műsorban hétköznapi emberek jelentek meg, a műsor nem sugallt kettős értékrendet. Erőszakot tartalmazó jelenet a perbeli műsorszámban nem jelent meg. Fenntartotta, hogy az alperes nem tett eleget indokolási kötelezettségének sem a választott szankció, sem annak mértéke vonatkozásában, mérlegelési jogkörében hozott döntését nem indokolta meg, a kiszabott szankció emellett eltúlzott.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében, a határozatában kifejtetteket fenntartotta, az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Ellenkérelmét a kiskorúak védelmét szolgáló jogszabályi rendelkezésre alapozta. Kifejtette, hogy a jogalkotó a II. kategóriához tartozó korcsoport esetében nem nevesíti a jelenségeket, melyek a káros befolyást gyakorolják, hanem általánosságban a megértés hiányáról és a félreértés lehetőségéről beszél. Ezzel szemben a III. kategória esetében külön nevesíti a törvény az erőszakot és a szexualitást, mint amely jelenségek kedvezőtlenül befolyásolják a korcsoport egészséges fejlődését. A műsorszolgáltatónak vizsgálni kell az ábrázolás milyenségét, a megjelenítés módját, ha a műsorszámban megjelenik az erőszak vagy a szexualitás ábrázolása, akár közvetett módon is. E tekintetben utalt a Fővárosi Ítéltábla, valamint a Legfelsőbb Bíróság ítélkezési gyakorlatára. Álláspontja szerint határozatát megfelelőképpen indokolta, rögzítette azokat a műsorszámban látható konkrét tartalmi elemeket, melyek indokoltá tették a magasabb kategóriába történő besorolást, míg a szankció kiszabásánál döntését a felperes rendszeres törvénysértéseinek tényére is alapozta.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A jogalkotó a kiskorúak védelme érdekében iktatta be azokat a rendelkezéseket, amelyek, betartását ellenőrizte az alperes. A műsorszámok kategorizálásáról az alperes 1494/2002. (X.17.) határozata rendelkezik, meghatározva az 5/B.§ szerinti minősítésnél irányadó szempontokat. A műsorszámok minősítésénél a műsorszolgáltatónak szem előtt kell tartania, hogy a gyermek fejlődésében meghatározó jelentőséget tulajdonítanak a tizenkettő és a 16 év közötti életkornak, miután erre az időszakra tehető a gyermek világképének és értékrendszerének kialakulása.

Az Rttv. 5/B.§-ának (3) bekezdése szerint, azt a műsorszámot, amely alkalmas a tizenhat éven aluliak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődésének kedvezőtlen befolyásolására, különösen azáltal, hogy közvetett módon utal erőszakra, illetve szexualitásra, vagy témájának meghatározó eleme az erőszakos módon megoldott konfliktus, a III. kategóriába kell sorolni. Az ilyen műsorszám minősítése: tizenhat éven aluliak számára nem ajánlott. Az 5/C.§-ának (2) bekezdése szerint a III. kategóriába sorolt műsorszám megfelelő jelzéssel ellátva 21.00 és 5.00 óra között tehető közzé, míg az 5/A.§-ának (2) bekezdése tiltja a műsorelőzetés közzétételét

olyan időszakban, amikor az általa bemutatott, ismertetett műsorszám nem lenne közzétehető.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból az alperesi határozat jogszerűsége vonatkozásában okszerű következtetésre jutott, indokolásával a Fővárosi Ítéltábla mindenben egyetértett.

Az alperes határozatában a című műsorból tényállási elemként mutatta be azokat a szegmenseket, amelyek a műsorszám magasabb kategóriába való sorolását indokolják. Az elhangzottak megalapozzák az alperesi álláspontot, alkalmasak a kiskorúak fizikai és szellemi fejlődésének káros befolyásolására. Ezt indirekt módon a felperes maga elismerte utalva arra, hogy a műsorvezetőnek is közbe kellett lépnie a műsor megfelelő mederbe tereléséhez, ez pedig a társadalom által elfogadott viselkedési normáktól - családon belül is - idegen.

A felperes fellebbezésében lényegében megismételte a kereseti kérelmében előadottakat, a műsorszám minősítésével kapcsolatban kifejtett véleményét nem támasztotta alá, ellenkezőleg a véleménynyilvánítás szabadságával magyarázta a nézők elé tárt devienciákat, melynek azonban korlátot lehet szabni a kiskorúak védelmére szolgáló jogszabállyal, a műsorszám magasabb kategóriába sorolásával és későbbi időben való közreadásával. Az alperes a jogkérdésben helyesen foglalt állást, az alkalmazott szankciót a szükséges mértékben megindokolta, s mivel a határozata a Pp. 339/B.§-ban foglaltaknak megfelelt, jogszerűen utasította el az elsőfokú bíróság a felperes keresetét.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségeinek megfizetésére a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján, míg a fellebbezési illeték viselésére a 6/1986 (VI.26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

**Budapest, 2007. évi október hó 4. napján**

**Dr. Rothermel Erika** tanácselnök  
**Huszárné dr. Oláh Éva** bíró

**Dr. Losonczy Erzsébet** előadó bíró

A kiadmány hitelül: